

ROPPE, Louis (Heers 21 februari 1914 – Hasselt 25 februari 1982).

Studeerde aan het **Klein Seminarie van Sint-Truiden** en volgde daarna twee jaar letteren en wijsbegeerte bij de Naamse jezuïeten. In 1936 behaalde Roppe aan de Katholieke Universiteit Leuven het doctoraat in de rechten en in 1937 een licentiaat in het notariaat. Tot 1950 bleef hij als advocaat verbonden aan de balie van Tongeren. Van 1947 tot 1950 was hij voor de **Christelijke Volkspartij (CVP)** Kamerlid voor het kiesarrondissement Tongeren-Maaseik. Op 24 november 1950 werd hij gouverneur van Limburg, een ambt waarvan hij op 15 maart 1978 om gezondheidsredenen afstand deed.

Aan de universiteit was Roppe actief Vlaamsgezind; hij was voorzitter van het **Jeugdverbond voor Katholieke Actie** (afdeling Limburg) en stichter van de Vlaamsgezinde Heerse studentenbond **Ik Dien**. Als advocaat verdedigde hij onder meer de **taalgrensactivist Flor Grammens**. In die periode behoorde hij tevens tot de nieuwe raadsleden van de naoorlogse **Vlaamsche Vereeniging voor Reserveofficieren**, wiens eerste vergadering op 30 maart 1946 echter meteen ook de laatste was. Van 1947 af was hij ook voorzitter van de **Dauidsfondsafdeling** te Tongeren.

Als gouverneur speelde Roppe een eersterangsrol in de sociaal-economische ontplooiing van de provincie. Hij was medestichter van de Limburgse Economische Raad (1951) – de eerste provinciale economische raad in België – een stuwende kracht

Louis Roppe (rechts) met Armand Preud'homme in 1972. Als gouverneur zette Roppe zich in voor de economische en culturele ontwikkeling van Limburg. Hij speelde een rol bij de Kultuurraad voor Vlaanderen en zetelde in de hoofdredactie van Twintig Eeuwen Vlaanderen. (AMVC)

achter de totstandkoming van de Economische Hogeschool en het Limburgs Universitair Centrum (1971), de promotor van de uitbouw van het domein van Bokrijk. Hij bevorderde de vernederlandsing van het **bedrijfsleven**. Zo wist hij op 11 september 1952 een cultureel akkoord met de directie van de mijnen te sluiten, dat bedoeld was om verfransing van het maatschappelijk leven in en om de mijnen een halt toe te roepen (bijvoorbeeld door het sluiten van de Franstalige scholen voor kinderen van mijn-ingenieurs).

Roppe engageerde zich ook op cultureel vlak. Hij was de initiatiefnemer tot de oprichting van de Limburgse Kulturele Dienst en het Provinciaal Centrum voor Sociaal-Kultureel vormingswerk Dommelhof. Hij werd voorzitter van het gouvverbond van het Davidsfonds en van het Mannenverbond voor Katholieke Actie in Limburg, erevoorzitter van de Vereniging van Limburgse schrijvers en ondersteuner van de **Groot-Kempische Cultuurdagen** in Hilvarenbeek. Hij onderhield nauwe persoonlijke contacten met letterkundigen als Ernest Claes, Anton van Duinkerken, Stijn Streuvels, Herman Teirlinck en Gerard Walschap. Hij verstevigde de banden met Nederlands-Limburg door jaarlijkse bijeenkomsten van de Belgisch-Limburgse Bestendige Deputatie en de Nederlands-Limburgse Provinciale Staten te organiseren.

Roppe stond vooraan bij de oprichting van de **Kultuurraad voor Vlaanderen** en droeg bij tot de

splitsing van de Leuvense universiteit (waar hij toen curator was). Na de overheveling van Voeren naar Limburg richtte hij er een provinciale middelbare school in. Hij pleitte voor vriendschappelijke relaties met Zuid-Afrika en Ierland. Ook was hij een verdienstelijk historicus die verscheidene studies publiceerde, hoofdzakelijk over de Franse bezetting en het Verenigd Koninkrijk. Onder zijn impuls ontstond in 1958 de Provinciale Bibliotheek van Hasselt, een studiecentrum rond de Boerenkrijg en het Franse bewind. Hij was een van de hoofdredacteuren van de publicatie *Twintig Eeuwen Vlaanderen* (1972-1979). Na zijn overlijden werd voor verdienstelijke publicaties een jaarlijkse Prijs Ere-gouverneur Louis Roppe ingericht.

LITERATUUR: J. Brouwers, 'Louis Roppe', in NBW, XI, 1985.

ILLUSTRATIE(S), zie: August de Schryver.

MANU RUYS* EN NICO WOUTERS